

Mel Robbins

The High 5 Habit

Mel Robbins

The High 5 Habit

E timpul să te bucuri de tine

Traducere din limba engleză de George Chiriță

Lifestyle
PUBLISHING

C U P R I N S

Capitolul 1: Meriți o viață High 5	9
Capitolul 2: Știința spune că funcționează	24
Capitolul 3: Am câteva întrebări...	44
Capitolul 4: De ce mă torturez?	59
Capitolul 5: Sunt la pământ?	79
Capitolul 6: De unde vin toate proștiile astea negative?	92
Capitolul 7: De ce văd brusc inimi peste tot?	110
Capitolul 8. De ce este viața atât de ușoară pentru ei și nu este și pentru mine?	128
Capitolul 9: Nu ar fi mai ușor să nu spun nimic?	143
Capitolul 10: Ce-ar fi să încep... de mâine?	163
Capitolul 11: Dar... îți place de mine?	185
Capitolul 12: Cum de o dau mereu în bară?	201
Capitolul 13: Pot să fac față situației?	214
Capitolul 14: Bine, probabil nu vei vrea să citești acest capitol	229
Capitolul 15: În cele din urmă totul va avea sens	250

<i>Stai, stai... Mai e ceva!</i>	261
<i>Cum să te trezesti dimineata pentru tine</i>	263
<i>Un cadou de la Mel</i>	271
<i>Multumiri</i>	283
<i>Bibliografie</i>	287

CAPITOLUL 1

Meriți o viață High 5

Hai să-ți povestesc despre o zi, nu cu mult timp în urmă, când am făcut o descoperire simplă. O numesc *The High 5 Habit* — obiceiul de a da *high 5* — și te va ajuta să-ți îmbunătățești cea mai importantă relație din viața ta, cea pe care o ai cu tine. Îți voi împărtăși povestea, cercetările și cum poți folosi acest obicei pentru a-ți schimba și tu viața.

Total a început într-o dimineată când eram în baie, mă spălam pe dinți, mi-am surprins imaginea în oglindă și mi-am zis:

lh.

Am început să mă gândesc la toate lucrurile care nu-mi plac la mine — cearcânele vinete de sub ochi, bărbia ascuțită, faptul că sănul meu drept este mai mic decât stângul și pielea lăsată de pe burtă. Mintea mea a început să o ia la vale: *Arăt oribil. Trebuie să fac mai multe exerciții. Îmi urăsc gâtul.* Fiecare gând pe care îl

aveam mă făcea să mă simt și mai rău față de felul în care arăt.

M-am uitat la ceas — primul apel Zoom începea în 15 minute. Trebuie să mă trezesc mai devreme. M-am gândit la termenul de predare pe care il aveam. La acordul pe care încercam să-l obțin. La e-mailurile și mesajele la care nu răspunsesem. La căinele care nu fusese plimbat încă. La rezultatul biopsiei tatei. și la toate lucrurile de care aveau nevoie copiii mei în acea zi. Mă simțeam complet copleșită și nici măcar nu-mi pusese sutienul și nu-mi băusem cafeaua.

Ih.

Tot ce voiam să fac în acea dimineață era să-mi torn o cană de cafea, să mă prăbușesc în față televizorului și să uit de toate lucrurile care mă deranjau... dar știam că nu asta trebuie să fac. Știam că nimenei nu va sări în ajutorul meu să-mi rezolve problemele, nu-mi va termina proiectele pe care le aveam pe liste, nu-mi va face exercițiile fizice și nu va gestiona conversația dificilă pe care trebuia să o port la serviciu.

Nu voiam decât o... amărâtă de pauză... de la viața mea

Trecuseră câteva luni de foc pentru mine. Stresul era continuu. Fusesem foarte ocupată încercând să am grija de toți și de toate, dar cine avea grija de mine? Sunt sigură că și tu te-ai simțit așa la un moment dat. În astfel de perioade, când solicitările vieții se aglomerează și moralul tău este la pământ, poți intra într-o spirală descendenta.

Aveam nevoie ca cineva să îmi spună: *Ai dreptate, este greu. Nu merită asta. Nu este drept... și, dacă cineva*

poate face față acestei situații. TU ești acel cineva. Asta voiam să aud. Aveam nevoie să mă consolez și să mă încurajeze cineva. și, chiar dacă sunt unul dintre cei mai de succes speakeri motivaționali din lume, nu mă puteam gândi nici măcar la un singur lucru pe care mi-l-aș fi putut spune.

Nu știa ce m-a apucat. Sau de ce am făcut asta. Dar, din cine știe ce motiv, stănd acolo în baie, doar în lenjerie intimă, am ridicat mâna înspre reflexia obosită din oglindă, într-un fel de salut. *Tă văd este tot ce am vrut să spun. Tă văd și te iubesc. Haide, Mel! Te descurci tu.*

Mi-am dat seama în mijlocul acestui gest că salutul meu față de mine era un simplu *high 5*. Recognoscibil, de neconfundat și la fel de comun cum este gestul de a strânge mâna cuiva. Cu toții am dat *high 5* cu cineva de nenumărate ori în viață. Poate chiar e un gest de prost gust. Dar stăteam acolo, fără sutien și necafeinizată, aplăcată peste chiuveta de la baie și dădeam *high 5* cu propria mea reflexie în oglindă.

Fără să zic vreun cuvânt, îmi spuneam ceva ce aveam nevoie desperat să aud. Mă asiguram că o pot face, orice ar fi presupus acel „o”. Mă susțineam și încurajam femeia pe care o vedeam în oglindă să ridice capul sus și să continue. Când mâna a atins oglinda și reflexia, am simțit cum mi se imbunătățește dispoziția. *Nu eram singură. Mă aveam PE MINE.* Era un gest simplu, un act de bunătate față de mine însăși. Ceva de care aveam nevoie și ceva ce meritam.

Imediat am simțit cum mi se relaxeaază pieptul, mi-am îndreptat umerii și am zâmbit gândindu-mă că de penibil mi se parea gestul de a da *high 5* cu reflexia mea din oglindă, dar dintr-odată nu am mai părut atât de obosită, nu m-am mai simțit atât de singură și acea

listă cu treburi pe care le aveam de făcut nu mai părea atât de copleșitoare. Mi-am continuat ziua.

A doua zi dimineață a sunat alarma. Aceleași probleme și aceeași senzație de copleșire. M-am trezit. Am făcut patul. Am intrat în baie și am dat din nou de reflexia mea: *Bună, Mel! Fără să mă gândesc, am zâmbit și am constatat că dau iarăși high 5 cu imaginea mea din oglindă.*

În cea de-a treia dimineață, m-am trezit și mi-am dat seama că aştept *cu nerăbdare* să ajung la oglindă și să dău *high 5* cu mine. Știu că de penibil sună, dar acesta este adevărul. Am făcut patul puțin mai repede decât de obicei și am intrat în baie cu un entuziasm puțin obișnuit pentru ora 6:05 dimineață. Singurul fel în care aș putea descrie asta este:

Simțeam că urmează să mă întâlnesc cu o prietenă

Mai târziu pe parcursul zilei, m-am gândit la momentele din viață când am dat *high 5* cu cineva. Evident, m-am gândit la momentele în care jucam sporturi de echipă, în tinerete. Mi-am amintit de întrecerile de stradă pe care le făceam cu prietenele mele. Sau cum urmăream meciuri de baseball la Fenway Park și erau pe stadionul într-o frenzie *high 5* atunci când punctau cel de la Red Sox. Sau cum dădeam *high 5* cu o prietenă atunci când primea o promovare la locul de muncă sau se despartea de prăpăditul îla de iubit, sau cuca mâna cășigătoare la cărti.

Si apoi mi-am amintit unul dintre evenimentele importante din viața mea: când am participat la maratonul orașului New York în 2001, la numai două luni

după atacurile teroriste din 11 septembrie, în care au murit 2 977 de oameni și au fost distruse Turnurile Gemene.

Pe o distanță de 42 de kilometri, spectatorii erau înțesăți pe trotuar și, cât vedeați cu ochii, steaguri americane atârnau de la ferestre în fiecare clădire de pe traseu, prin toate cele cinci municipalități ale orașului New York.

Dacă nu ar fi fost oamenii de pe margine care să ne urmărească și care, pe o distanță de 42 de kilometri, să se îngrămadescă pe ambele părți ale traseului, să dea *high 5* cu mine și să mă încurajeze, nu aș fi avut nicio sansă să termin maratonul. De una singură, pur și simplu nu am această rezistență pe care o au trupele speciale din marina militară americană. Rămân fără aer atunci când car cumpărăturile două etaje pe scări. La momentul respectiv, abia născusem, lucram cu normă întreagă, aveam doi copii mai mici de trei ani și nu mă antrenasem corespunzător pentru o astfel de cursă. La naiba, abia dacă purtasem puțin adidașii noi, dar fusese întotdeauna pe lista mea de dorințe să termin această cursă, așa că, atunci când am avut sansa să participe la ea, am fost hotărâtă să o fac. Au fost atât de multe momente în care am simțit că mă lasă genunchii, că am scăpări de urină și că mintea îmi spune: *Nu se poate! Nu pot face asta!* Uneori, înțineam până la un mers șchiopătat. *De ce nu m-am antrenat mai serios? De ce am cumpărat adidașii noi acum două săptămâni?* Aproape de kilometrul 21, îi imploram pe voluntarii de la stația de apă să fie de acord cu mine că ar trebui să renunț. Nici măcar nu voiau să audă de asta. *Să renunț? Acum? Dar ai ajuns atât de departe!* Încurajările lor au reușit să-mi amuțească indoielile, așa că am continuat.

Ești mult mai puternic decât crezi

Singurul motiv pentru care am ajuns la capătul acelui maraton au fost incurajările constante și ovațiile pe care le-am primit pe parcurs. Dacă aș fi ascultat vocile din capul meu, probabil m-aș fi oprit din alergat după zece kilometri, când băsicile de la picioare s-au spart și fiecare pas era însotit de o durere nebună. Mă simteam atât de bine când lumea îmi scanda numele — asta mi-a menținut mintea concentrată și corpul în mișcare. Faptul că dădeam *high 5* cu oamenii de pe margine era un adevărat combustibil pentru convingerea că voi reuși să fac ceva ce nu mai făcusem niciodată până atunci.

Când m-am simțit descurajată pentru că atât de mulți alți alergători treceau pe lângă mine, faptul că am dat *high 5* cu un străin m-a convins să nu renunț. Să asta este ideea: o palmă bătută cu cineva este mult mai mult decât un simplu gest. Este un transfer de energie și incredere de la o persoană la alta. Trezește ceva în tine. Îți amintește ceva ce ai uitat. Fiecare gest *high 5* îmi spunea *cred în tine*, ceea ce mă făcea să am incredere în mine și în capacitatea mea de a merge înainte, pas cu pas, timp de șase ore, până când am trecut linia de finis și mi-am atins țelul.

Dacă ne gândim puțin la puterea remarcabilă a gestului de a da *high 5* cu un străin, este ușor să facem paralele între viață și alergarea unui maraton. Ambele sunt lungi, ne oferă plăcere și recompense, dar și durere uneori. Imaginează-ți că te-ai trezi în fiecare dimineață și ai putea folosi energia oferită de gestul *high 5*, care te susține în timp ce alergi maratonul vieții tale de zi cu zi.

Oprește-te puțin și gândește-te la asta. Cum te ajută autocritica?

Cum ar fi dacă ai putea să schimbi asta, să te încurajezi și să te susții în fiecare zi, în fiecare săptămână și în fiecare an al vieții tale, pas cu pas, pe măsură ce te apropii de țelurile și visurile tale? Imaginează-ți că TU ești majoreta ta principală, cel mai mare fan și cea mai mare susținătoare a ta. Este greu de imaginat, nu-i așa? Nu ar trebui să fie.

Vreau să răspunzi cînd îl întrebă: *căd de des te încurajezi?*

Fac pariu că ai ajuns la aceeași concluzie la care am ajuns și eu. Aproape niciodată.

Întrebarea este *de ce?* Dacă te simți atât de bine când ești iubit, încurajat și sărbătorit, dacă te menține în mișcare și te ajută să îți realizezi obiectivele, de ce să nu faci asta pentru tine?

Este vechiul îndemn: „Pune masca de oxigen mai întâi pe față ta!”

Am auzit această vorbă de un milion de ori, dar adevarul este că nu am știut niciodată cu adevărat cum să fac asta în viața mea de zi cu zi. Dar, Doamne, căt mi-a deschis ochii acest gest de a da *high 5* cu mine în oglindă! Pentru a te pune pe tine pe primul plan, trebuie să te susții până când ajungi în poziția respectivă, deoarece exact așa îl aduci și pe ceilalți acolo.

Gândește-te căt de grozav îi sprijini și îi sărbătrești pe alții. Îți susții echipele preferate, urmărești actorii, muzicienii și influencerii preferați. Cumpăr bilete la meciurile lor, îi aplauzi din picioare atunci când mergi la spectacolele lor, le respectă recomandările, cumpăr hainele pe care tocmai le-au scos pe

piață și le urmărești cu atenție realizările, de când au câștigat la loterie până la Premiile Grammy.

De asemenea, fac o treabă minunată sprijinindu-i și încurajându-i pe oamenii din viața ta pe care ii iubești: partenerul de viață, copiii, cei mai buni prieteni, rudele și colegii. Organizezi aniversări și petreceri pentru toate rudele apropiate, muncești în plus pentru a-ți sprijini un coleg copleșit și ești prima care își încurajează prietenii atunci când îți arată profilul de pe aplicațiile de întâlniri online (*Arăji minunate!*) sau începe să vândă suplimente alimentare (*Dă-mi și mie pentru un an!*). Încurajezi pe totă lumea să își urmeze țelurile și visurile, inclusiv pe femeia pe care abia ai cunoscut-o azi-dimineață la cursul de yoga. Când instructorul a povestit despre cursul de instrutori autorizați, ai spus din prima: *Te înscrii? Ar trebui! Execuți minunat postura „câinele cu față în jos”*.

Dar când vine vorba de celebrarea și încurajarea ta, nu doar că rămâi grav în urmă, dar chiar faci invers. Te înjosești. Te privești în oglindă și te faci bucăți. Te dăram și argumentezi împotriva proprietilor tale țeluri și visuri. Te dai peste cap pentru alți oameni, dar nici odată pentru tine.

Este momentul să te încurajezi aşa cum merită și cum ai nevoie

Aprecierea de sine, respectul de sine, dragostea de sine și încrederea în sine încep, totușt, cu construirea acestor atribute în tine însuți. De aceea vreau să începi fiecare zi prin a da *high 5* cu tine în oglindă. Este un obicei pe care ar trebui să îl deprinzi, să îl înțelegi și să îl practici în fiecare zi. Și acesta este doar începutul.

Să dai *high 5* cu tine este mai mult decât un gest, este o atitudine holistă față de viață, o mentalitate, o filosofie și o strategie care îți reprogramează tiparele inconștiente ale minții. Folosind cercetările, știința, povești profund personale și rezultatele reale ale obiceiului oamenilor din întreaga lume de a da *high 5* cu ei însiși (și vei cunoaște mulți în această carte), îți voi dovezi și te voi inspira să preie frâiele vieții tale să-când acest gest cu tine însuți în tot felul de modalități minunate — în fiecare zi.

Vei învăța cum să identifici gândurile și convingerile care te dărâmă psihic, aşa cum sunt vina, gelozia, frica, anxietatea și nesiguranța. Și, cel mai important, vei învăța cum să le transforme în tipare noi de gândire și comportament, care te ridică de jos și te mențin motivat. Și, bincînțeles, voi detalia toate acestea și îți voi arăta cum să faci, îți voi explica pas cu pas cercetările care demonstrează de ce funcționează aceste instrumente și chiar voi fi alături de tine în fiecare zi (mai multe despre asta în curând).

Este mai important decât să știi cum să te trezești fericit sau cum să te pui pe picioare atunci când ești abătut, sau cum să te revigorezi pentru a participa la cele mai importante și interesante momente din viața ta (vei învăța să faci toate acestea).

Este vorba despre înțelegerea și îmbunătățirea celei mai importante relații pe care o ai în această lume: relația cu tine. În paginile acestei cărți, vei învăța despre nevoile tale fundamentale și cum să le îndeplinești. De asemenea, vei descoperi strategii verificate, pentru conțurarea unei mentalități care te va ajuta să depășești *orice* moment — bucurii și neplăceri, sușuri și coborâsuri — și să nu renunți niciodată la persoana pe care o vezi în oglindă.

Cum te vezi pe tine, aşa vezi şi lumea

După cum probabil îți dai seama, m-am gândit mult la gestul *high 5* căt timp am scris această carte, probabil mai mult decât ar trebui cineva să se gândescă. Ce îmi dau seama acum, după ce am practicat obiceiul *high 5*, este că mi-am petrecut primele decenii ale vieții găsind defecte reflexiei mele, simțindu-mă copleșita de ea sau ignorând-o cu totul pe femeia pe care o vedeam în oglindă. Este destul de ironic, dacă stai să te gândești ce fac eu pentru a-mi câștiga existența.

Fiind unul dintre cei mai solicitați speakeri motivaționali și autori de bestselleruri din lume, sarcina mea este să îți ofer instrumentele și încurajarea de care ai nevoie pentru a-ți schimba viața. Încrederea mea în tine îți va oferi TIE încredere în tine. Când mă gândesc la asta, meseria mea este însăși întruparea gestului *high 5*. Tot ce comunic — indiferent dacă o fac pe scenă, în cărți, în clipuri video pe YouTube, în cursurile online și în postările de pe rețelele sociale —, absolut orice fac are menirea să îți transmită: *Am încredere în tine. Visurile tale contează. Poți să faci asta, continuu!*

Dau deja *high 5* cu tine de ani întregi.

Și, chiar dacă am dat *high 5* cu tine, nu m-am descurcat la fel de bine și când trebuia să dau *high 5* cu mine. Eu sunt cel mai mare critic al meu. Pun pariu că și tu ești cel mai mare critic al tău. Abia recent, când am început să dau *high 5* cu mine, lucrurile au început să se aşeze. Când înveți cum trebuie să te vezi și să te susții, este mai ușor să surprinzi acele momente în care dispoziția ta începe să devină din ce în ce mai proastă și să faci trecerea la o stare de spirit mai puternică și mai optimistă. Cu o atitudine pozitivă,

vei fi motivat să întreprinzi acțiuni pozitive pentru a-ți schimba viața. Când vei fi echipat cu acest fel de energie și atitudine, vei putea face orice.

Când am început să dau *high 5* cu reflexia mea, a fost mai mult decât un gest încurajator într-o zi în care nu mă simțeam prea bine. A răsturnat cu susul în jos autocrizia și ura de sine. A schimbat lentila prin care îmi vedeam propria viață. Acela a fost începutul unei schimbări masive în viața mea. O linie în nisip. Începutul unei legături noi-nouă cu cea mai importantă persoană din viața mea: cu mine însăși. O nouă perspectivă asupra mea și asupra a ceea ce este posibil să fac. M-a inspirat să creez o modalitate cu totul nouă de a trăi viața.

De aceea am scris această carte.

Este momentul să te susții și PE TINE

Cele mai puternice forțe din lume sunt încurajarea, celebrarea și dragostea. Și le-ai ținut ascunse de tine. Nu ești singurul. Cu toții am facut la fel.

Poate îți este greu să te iubești sau nu te poți schimba, indiferent căt de mult ai încerca. Sau poate te descrici de minune, dar nu te poți bucura cu adevarat de viață, pentru că te concentrez pe ce este în nezugă și nu pe ce merge bine. Poate trecutul tău este presărat de lucruri oribile care îți s-au întâmplat sau de lucruri oribile pe care le-ai făcut tu altora.

Indiferent ce îți s-a întâmplat, vreau să vezi adevărul. Ai o viață frumoasă în fața ta și nu o poti vedea. Ai un viitor incredibil care așteaptă să preie controlul asupra lui și să-l creezi. Ai cel mai strașnic aliat, un grup care te încurajează și o armă secretă puternică ce se

uită la tine din oglindă — și le ignori. Dacă vrei să joci un meci important în viață sau doar să fii mai fericit, trebuie să te trezești și să începi să te tratezi mai bine decât până acum. Totul începe cu acest moment de dimineață: față în față cu tine în oglindă.

Toate acestea sunt mai ușoare decât ai crede

Întrebă-te cum vrei să te simți în fiecare aspect al vieții tale. Nu vrei o viață *high 5*? O căsătorie *high 5*, un loc de muncă *high 5*? Nu vrei să fii un prieten *high 5* și un prieten *high 5*? Nu târjești să fii văzut și recunoscut și să simți elanul forței și convingerii tale împinându-te înainte?

Bineînțeles că vrei. Despre asta este vorba în această carte: încredere și sărbătorirea SINELUI tău. Când-o, poți face orice și poți fi oricine. Declanșează o reacție în lanț. Te ajută să creezi o mișcare înainte, să sari în mijlocul celebrării propriei persoane, să făurești o legătură de încredere cu tine și să te bucuri de energia dată de bucurie.

Începe cu tine

Dacă vrei mai multă celebrare, validare, dragoste, acceptare și optimism, trebuie să exercezi dăruirea acestor lucruri mai întâi. Serios. Începe cu TINE. Dacă tu nu te susții pe tine și visurile tale, cine altcineva să o facă? Dacă nu te poți privi în oglindă și nu poti vedea acolo pe cineva care merită iubire, de ce ar face-o altcineva? Si dacă tot vorbim despre ceilalți: când înveți cum să te iubești și cum să te sprizioni, ajuti toate

relațiile din viața ta. Când te poți celebra PE TINE, asta te ajută să îi susții mai bine pe ceilalți: prietenii, colegii, familia, vecinii și partenerul tău de viață. Asta deoarece este imposibil să le oferi altora ce nu îți oferi mai întâi te.

O avertizare

Uneori gestul *high 5* pare simplu la suprafață, poate prea simplu, de fapt. Așa că te rog să-mi faci pe plac o secundă.

Felul în care acționează asupra mintii tale inconștiente și la nivelul căilor neuronale este profund. Modul în care te schimbă durează mult mai mult decât amprentele pe care le lasă pe oglinda de la baie. La început, *high 5* este un simplu gest pe care îl faci, dar, în timp, validarea, încrederea, celebrarea, optimismul și acțiunea pe care le simbolizează devin o parte din tine ca om.

Iată lucrul care a fost o revelație pentru mine: poți munci din greu și, în același timp, poți fi blând cu sufletul tău. Îți poți asuma riscuri, poți da rateuri și poți învăța lecția, fără să te îngropi în rușine. Poți avea ambiții mari și te poți trata pe tine și pe celalți cu bunătate. Poți fi pus în situații dificile sau chiar oribile în viață și îți poți spori optimismul, reziliența și credința care te ajută să treci de aceste situații. Când încetezi să consideri că nu simți ceea ce trebuie, te vei simți imediat mai bine.

Doar atunci când înveți cum să te susții și încurajezi în sușiurile și coborâșurile vieții, vei înceta în mod natural să ai dificultăți și viața va începe să curgă în direcția care îți este menită. Nu ai nici cca mai vagă idee că de ușor poate fi totul dacă nu te vei mai judeca